

Nr 364

Av herr **Mannerskantz**, om vissa anslag till hästavelns befrämjande.

Vid 1947 års riksdag (jordbruksutskottets utlåtande nr 10) beslutades att den specialbudget varå totalisatormedlen redovisats skulle upplösas och att ifrågavarande medel skulle ingå i den allmänna budgeten. Samtidigt upplöstes också stuteriväsendets fond, och dess medel överfördes till den allmänna budgeten. Denna budgetreform motiverades av att en viss svåröverskådlighet uppstått beträffande de olika anslagsbehoven för hästavelns befrämjande samt av att stuteriväsendets fond på grund av totalisatormedlens starka tillväxt syntes komma att ökas med betydande belopp och att en sådan fondbildning icke kunde anses fylla någon uppgift.

Vid tidpunkten för ifrågavarande beslut uppgick inkomsten av totalisatormedel till ca 6 000 000 kr. och anslaget till hästavelns befrämjande till 1 408 500 kr. En jämförelse med innevarande år, då totalisatormedlen uppgår till ca 20 000 000 kr. och anslaget till hästavelns befrämjande föreslås till 1 488 500 kr., visar att anslagshöjningen icke på något sätt följt inkomsthöjningen. Hästaveln har härigenom i realiteten blivit eftersatt, vilket inte torde vara i överensstämmelse med jordbruksutskottets uttalande (1947 nr 10), där bl. a. anföres följande:

Den ökning av anslagen till hästaveln, som Kungl. Maj:ts förslag innebär, är i och för sig betydande och torde i allt fall för närvarande tillgodose ifrågavarande ändamål. Det oaktat komma de inflytande totalisatormedlen icke att i sin helhet tagas i anspråk. Skulle specialbudgeten bibehållas oförändrad måste man därför — under förutsättning att totalisatorinkomsterna icke minska — räkna med en fortsatt avsevärd fondbildning och att fonden i varje fall icke i någon större utsträckning skulle komma att behöva tagas i anspråk för sitt ändamål. Under sådana förhållanden finner utskottet det knappast i längden nödvändigt, att en fortsatt fondbildning sker. Utskottet vill därför icke motsätta sig Kungl. Maj:ts förslag att upplösa specialbudgeten för totalisatormedlen. Emellertid anser utskottet å andra sidan önskvärt, att full garanti skapas för att hästavelns behov kunna i tillräcklig omfattning tillgodoses, även då det budgetära läget skulle lägga svårigheter i vägen för att erforderliga anslag för hästaveln anvisas.

Den omläggning av totalisatorskalan som vidtagits i enlighet med Kungl. Maj:ts beslut den 25 mars 1955 beräknas av lantbruksstyrelsen medföra en ytterligare inkomstökning för statsverket. För år 1955 beräknas sålunda omläggningen innebära att statsverkets andel av totalisatormedlen ökas med lägst 150 000 kronor.

Mot bakgrunden härav synes det anmärkningsvärt att departementschefen under nionde huvudtiteln, punkt 58, icke ansett sig kunna gå med på att anslaget å 50 000 kr. till lantbruksstyrelsens förfogande för uppfödningpris för i kapplöpningar deltagande hästar uppföres för budgetåret 1956/57. Det torde nämligen förhålla sig så att dessa uppfödningpriser, genom att de anses medföra ett ökat antal i kapplöpningar deltagande hästar, innebär en ökning av såväl statens som anordnarnas inkomster av totalisatormedel. Enligt vår mening synes det följaktligen vara ekonomiskt fördelaktigt för statsverket om detta anslag beviljas.

Uppfödningpriserna är också av stor betydelse för bevarandet av den varmblodiga aveln. Kostnaderna för denna avel är nämligen så stora att uppfödarna ej sällan åsamkas avsevärda förluster. Det synes oss därtill finnas skäl att påpeka att de ifrågavarande uppfödningpriserna inte utgår i andra fall, än där det kunnat konstateras att hästmaterialet är fullgott. Slopandet av uppfödningpriserna har också redan medfört olust och tendens att minska uppfödningen av fullblodshästar, och en nedgång i det bedrivna avelsarbetet torde därför vara att vänta därest ej det t. o. m. budgetåret 1952/53 utgående bidraget återinföres.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1956/57 till lantbruksstyrelsens förfogande för uppfödningpris för i kapplöpningar deltagande hästar bevilja ett anslag av 50 000 kronor och under nionde huvudtiteln, punkt 58, Hästavelns främjande anslå ett till 1 538 500 kronor förhöjt anslag.

Stockholm den 24 januari 1956

Axel Mannerskantz
